

Nr 309.

Av herr **Cassel**, om vissa ändringar i förordningen angående yrkesmässig automobiltrafik m. m.

I kungl. förordningen den 25 oktober 1940 angående yrkesmässig automobiltrafik m. m. stadgas i § 9, 1 mom. att länsstyrelse över ansökan om sådant tillstånd till beställningstrafik, som det ankommer på länsstyrelsen att bevilja, bl. a. skall »genom tillkännagivande i på förhand bestämd tidning bereda trafikföretag, sammanslutningar av utövare av yrkesmässig trafik samt andra inom länet, vilka ärendet kan angå, tillfälle att yttra sig». Kostnaderna för detta tillkännagivande skola bestridas av den sökande.

Enligt 2 mom. samma paragraf skall länsstyrelsen avge yttrande över sådant tillstånd till beställningstrafik, vars beviljande ankommer på biltrafiknämnden. Innan sådant yttrande avges skall länsstyrelsen ha föranstaltat om samma kungörelseförfarande, som enligt 1 mom. Enligt 3 mom. skall vad i 1 mom. stadgas också tillämpas beträffande behandling av ansökan om sådant trafiktillstånd, vars meddelande ankommer på polismyndighet i stad.

Dessa kungörelsens huvudsakliga uppgift är otvivelaktigt att bereda innehavare av tidigare beviljade rättigheter till yrkesmässig trafik, som kunna beröras av den nya ansökningen, tillfälle att komma med sina invändningar mot tillståndets beviljande. Dessa trafikutövare äro nu praktiskt taget alla sammanslutna i väl organiserade föreningar, vilka ha en daglig kontakt med länsstyrelsernas bilavdelningar och med polismyndigheterna. Även utan att kungörelse sker bli dessa sammanslutningar underkunniga om alla de ansökningar som komma in till respektive myndigheter. I sin tur underrätta föreningarna sina medlemmar i den mån dessa äro berörda. Då kungörelseförfarandet alltså numera har mycket ringa värde och då det samtidigt innebär kostnad för den sökande och tämligen tidsödande arbete för myndigheterna, vill jag föreslå att riksdagen måtte uttala sig för att bestämmelserna om kungörande i tidningarna rörande dessa ansökningar skola slopas.

I samma förordning § 25, 1 mom. 1 st. finnes införd bestämmelse om att länsstyrelse eller annan myndighet, som meddelat trafiktillstånd, har att godkänna automobil, som skall användas i den yrkesmässiga trafiken. Detta stadgande finner jag böra utgå, eftersom godkännandet från myndighetens sida helt måste grunda sig på vederbörande trafikinspektörs intyg om att bilen är lämplig för trafiken. Godkännandet hos länsstyrelsen

eller annan tillståndsmyndighet blir därför knappast någonting annat än en tom formalitet. Enligt min mening skulle det vara fullt tillräckligt om trafikinspektören själv utfärdade godkännandet.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala sig för en omarbetning av § 9, 1 mom. och § 25, 1 mom. förordningen den 25 oktober 1940 angående yrkesmässig automobiltrafik m. m. i enlighet med vad jag sålunda föreslagit.

Stockholm den 26 januari 1952.

Leif Cassel.
